

En Blai, el bon mosso

El cap dels Mossos de la Garrotxa, una llegenda en el món policial, homenatjat per sorpresa, amb discursos de la seva família, el dia de les Esquadres

En la celebració del dia de les Esquadres de la regió policial de Girona a l'Espai Ter de Torroella de Montgrí es van viure les escenes típiques i tòpiques d'aquests actes que, pels volts de Sant Jordi, els Mossos celebren en diferents punts del territori. Dels parlaments de les autoritats que presideixen l'acte, en aquest cas de la consellera Núria Parlon, em quedo amb la reflexió que la delinqüència és com l'energia, no es destrueix, només es transforma, i de l'alcalde de Torroella la seva petició, que seria la dels tots els alcaldes, que els deslliurin dels multireincidentes. La projecció d'un vídeo d'exaltació del cos, entregues de centenars de diplomes i medalles a mossos per serveis meritoris i a policies d'altres cossos i personal extern per la seva col·laboració... Em vaig quedar amb una condecoració que crec molt meritòria, la d'un tècnic que va salvar una dona gran que s'escanyava fent-li la maniobra de Heimlich. Això sí que mereix una medalla. Però l'escena, aquesta més original, promoguda per sorpresa per la comissària Sílvia Catà, que va marcar la jornada va ser la d'un mosso a qui li van saltar les llàgrimes. De gran emoció quan la seva dona i els seus dos fills van pujar l'escenari per dedicar-li uns elogis amb motiu de la seva jubilació. Un dels seus fills va destacar que el va veure com un "superheroï" quan, un dia sortint de l'escola, es van trobar una baralla al carrer i el pare va anar a posar pau. L'altre va recordar com el dia del referèndum ell era en una mesa i van arribar els Mossos; era el seu pare, que només li va dirigir "una mirada", que feia el que tocava encara que frustrés els desitjos del seu fill. I la seva dona, l'Antònia, li va dedicar una paraula per definir-lo: bondat. El protagonista de la diada, que no s'ho esperava, va ser Blai Ortiz Pozuelo, que com a sotsinspector ha comandat des del 2005 l'ABP de la Garrotxa. Ha estat la cara amable dels Mossos i un interlocutor amb els ajuntaments i la societat, tasca difícil quan has de fer respectar l'ordre i la llei al teu territori, enmig de la gent amb qui convius. En Blai ha sabut mantenir l'equilibri i el respecte a la ciutat on va néixer, Olot. Fill de guàrdia civil, Blai Ortiz va començar la carrera policia el 1984 a la policia municipal d'Olot i es va especialitzar en dactiloscòpia. En aquella època, formava equip de dactiloscòpia amb el col·lega Toni Guirado, el municipal que es va fer tristament famós quan es va descobrir que era un dels segrestadors de Maria Àngels Feliu. Mentre Guirado traspassava la línia, quan ja era mosso, Ortiz –que també compartia l'afició per l'ocultisme i les ciències paranormals amb Pep Zambrano, l'altre municipal segrestador– va col·laborar en la investigació del segrest, sense pensar que els implicats eren els seus companys, i va ser testimoni en el judici. Els companys van traspassar la línia, però Blai Ortiz va seguir pel bon camí i, el 1998, va entrar als Mossos i va ser destinat a la policia científica, va continuar fent classes a l'escola de policia i va publicar el manual La fotografia en la investigació policial, que va editar la mateixa escola de policia i que anava dirigit als professionals de la policia. També va comandar la comissaria de Ripoll, abans que el destinessin a Olot. I en Blai, el bon policia, és un dels protagonistes del llibre L'estranya desaparició de la Laura, obra de Josep Torrent, que va ser el seu cap a la policia local d'Olot en aquella època en què eren pioners en dactiloscòpia. I ara, amb motiu de la seva jubilació, en Blai, el bon mosso, ha estat el protagonista de la diada de les Esquadres. Un exemple.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 02-05-2026, Pàgina 36

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2639934-en-blai-el-bon-mosso.html>